

Boros Gábor (1959) – 1984-ben szerzett előadói diplomát filozófiából, illetve magyar nyelv és irodalomból az ELTE-n. Egyetemi tanár az ELTE BTK Újkori és Jelenkori Filozófia Tanszékén. Leibniz-cel kapcsolatos legutóbbi írásai: *Nyelv és ész Locke és Leibniz morálfilozófiai vitájában*. In Neumer Katalin (szerk.): *Nyelvfilozófia Locke-tól Kierkegaard-ig*. Gondolat, Budapest, 2004, 45–56; *Locke és Leibniz a bűnről*. In Dékány András, Laczkó Sándor (szerk.): *Lábjegyzetek Platónhoz 2–3. A bűn*. Pro Philosophia Szegedi Alapítvány – Librarius, Szeged, 2004, 128–135; *Leibniz on Love*. In Boros, Bábor – Moors, Martin – De Dijn, Herman (eds.): *The Concept of Love in Modern Philosophy: Descartes to Kant*. Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten, Brussel, 2005, 29–39. Itt közölt írása ez utóbbi magyar változata.

Hartl Péter (1982) – 2006-ban végzett az ELTE BTK filozófia szakán. Érdeklődése középpontjában az ismeretelmélet, ezen belül különösen a szkepticizmus problémája és a pürrhónizmus újkori recepciótörténete áll. Filozófiatörténeti kutatásainak fő célja, hogy a 17–18. századi klasszikusokat a kortárs angolszász-analitikus viták, problémák összefüggésében értelmezze, ugyanakkor fontosnak tartja a művek szélesebb történeti kontextusának vizsgálatát is.

Horváth Zoltán (1962) – 1989-ben az ELTE TTK matematika, 2000-ben a BTK filozófia szakán végzett. 2003 és 2006 között ugyanott a Filozófiatudományi Doktoriskolán „Az újkor filozófiatörténete” című alprogramban vett részt ösztöndíjasként. Fő érdeklődési területe az etika és a matematika szerepe Kant kritizmusában, valamint a 17–18. századi filozófiában általában.

Kvasz László (1962) – a pozsonyi Comenius Egyetem matematika szakán végzett 1986-ban. Az 1989-es változások után kezdte el filozófiai tanulmányait ugyanitt, majd 1995-ben doktori címet szerzett filozófiából, közelebbről tudományfilozófiából és metodológiából. 1986 óta a Comenius Egyetem Matematika és Fizika Karának adjunktusa, majd 1999-től docense, matematikatörténeti és matematikafilozófiai kurzusokat tart. 1993–1994-ben Herder-ösztöndíjjal a Bécsi Egyetemen, 1995–1996-ban Masaryk-ösztöndíjjal a londoni King's College-ban, 1998–1999-ben Fulbright-ösztöndíjjal a Kaliforniai Egyetemen (Berkeley), 2001–2002-ben pedig Humbolt-ösztöndíjjal a berlini Műszaki Egyetemen járt. Itt megjelent írása témájában a következő fontosabb írásai jelentek meg: *Galilean physics in light of Husserlian phenomenology*. *Philosophia Naturalis*, 39, 2002/2, 209–233; *The Mathematisation of Nature and Cartesian Physics*. *Philosophia Naturalis*, 40, 2003/2, 157–182; *The Mathematization of Nature and Newtonian Physics*. *Philosophia Naturalis*, 42, 2005/2, 183–211.

Laczházi Gyula (1973) – az ELTE Bölcsészettudományi Karának magyar és német szakán szerzett oklevelet 2001-ben, majd 2005-ben irodalomtudományi PhD fokozatot *A szenvedélyek a kora újkori epikus költészetben* című disszertációjával. Jelenleg az ELTE Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézetének tudományos munkatársa. Érdeklődése középpontjában a kora újkori irodalom és antropológia kérdései állnak. Fontosabb publikációi: „Az kinek ez a rossz passió rendet szab”. A harag Zrínyi Miklós „Szigeti veszedelmé”-ben. *Irodalomtörténet*, 2003, 177–195; Dietetika és költészet a XVII. században. In Ötvös Péter, Pap Balázs, Szilasi László, Vadai István (szerk.): *A magyar költészet műfajai és formátípusai a 17. században*. Szeged, 2005, 271–280; A másolat vágya és a vágy másolata Balassi Bálint Celia-verseiben. In Kiss Farkas Gábor (szerk.): *Balassi Bálint és a reneszánsz kultúra*. Budapest, 2005, 133–146.

Leibniz, Gottfried Wilhelm (1646–1716) – 1710-ben jelentette meg a *Teodíciát*. Ugyanebben az évben jelent meg *De causa Dei* című rövid értekezése, amelyben összefoglalja korábbi írásait. Ennek az analitikus és metodológiai értekezésnek a fordításával betekintést kívántunk nyújtani Leibniz teodíciájának fő érveibe.

Mester Béla (1962) – 1985-ben szerzett oklevelet könyvtár-magyar szakon Nyíregyházán, majd 1989-ben az ELTE BTK filozófia szakán. Egyetemi doktor (ELTE BTK, filozófiatörténet, 1996), PhD (BBTE BTK, irodalomtudomány, 2003; ELTE BTK, politikafilozófia, 2005). Jelenleg az MTA Filozófiai Kutatóintézetének főmunkatársa. Filozófiatörténész, kutatási területe a kora újkori politikafilozófia története és a magyar filozófiatörténet. Számos írása jelent meg erdélyi és magyarországi folyóiratokban. Önálló kötetei: *Hatalom, ember, technika Szilágyi István prózájában* (2004); *Magyar philosophia. A szenvedelmes dinnyésztől a lázadó Ikaroszig* (2006). Percz Lászlóval együtt szerkesztette a *Közelítések a magyar filozófiai történetéhez. Magyarország és a modernitás* című tanulmánykötetet (2004).

Rácz Norbert Zsolt (1982) – Kolozsváron született, a Kolozsvári Egyetemi Fokú Egységes Protestáns Teológiai Intézet Unitárius Fakultásán szerzett diplomát. Jelenleg az Erdélyi Unitárius Egyház ifjúsági utazólelkésze. A teológushallgatók *Láng* című folyóiratában megjelent rövidebb írásaitól eltekintve ez az első publikált írása.

Schmaltz, Tad M. – 1988-ban szerzett doktori fokozatot a Notre Dame Egyetemen. Jelenleg a Duke Egyetem (Durham, Észak-Karolina) professzora, a *Journal of the History of Philosophy* szerkesztője. Kutatási területe a kora modern metafizika, ismeretelmélet és elmefilozófia története, különös tekintettel Descartes korai recepciójára. Fontosabb munkái: *Radical Cartesianism: The French Reception of Descartes*. Cambridge University Press, New York, 2002; *Malebranche's Theory of the Soul: A Cartesian Interpretation*. Oxford University Press, New York, 1996.

Szalai Judit (1971) – 2006 júniusa óta az MTA Filozófiai Kutatóintézetének tudományos segédmunkatársa. 2000 és 2006 között a Közép-Európai Egyetem doktori hallgatója. Egyik fő kutatási területe a 17. század, különösen Spinoza és Descartes munkássága. Emellett főként kortárs analitikus filozófiával és filozófiai pszichológiával, azon belül az érzelmek elméletével foglalkozik.

Szentpéteri Márton (1973) – az irodalomtudományok doktora (PhD, ELTE, 2005). Doktori tanulmányait az ELTE mellett az egykori *Istituto Universitario Orientale di Napoli* (ma: Università degli Studi di Napoli “L’Orientale”) Filozófia és Politikaelméleti Tanszékén, a wolfenbütteli *Herzog August Bibliothek – Forschungs- und Studienstätte für europäische Kulturgeschichte*-ben, illetve a *Central European University* Történelem Tanszékén folytatta. Jelenleg a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem (MOME) adjunktusa és az MTA Irodalomtudományi Intézetének (MTA ITI) kutatója. A MOME-n főként a design kulturális összefüggéseit kutatja, tervezéstudományt, alkalmazott retorikát és kultúrtörténeti tárgyakat tanít. A MTA ITI-ben a herborni enciklopédisták (Alsted, Bisterfeld és Comenius) örökségével és Apáczai Csere János életművének eszme- és kultúrtörténeti újraértékelésével foglalkozik. Doktori értekezése (*Az egyetemes tudomány eszméje Johann Heinrich Alsted erdélyi írásaiban, 1629–1638*) megjelenés előtt áll az Universitas Kiadónál.

Verbeek, Theo – jelenleg az utrecht egyetem professzora. Kutatási területe Descartes és a karteizianizmus, különös tekintettel a holland vonatkozásokra. Az itt közölt íráshoz kapcsolódó fontos munkája: *Descartes and the Dutch*. Southern Illinois University Press, Carbondale, 1992.